C U R T E A D E A P E L B Ă L Ț I

Cauza contravențională Judecătoria Bălți sediul Central

nr.4r-477/24 Judecător Igor Mozgovoi

D E C I Z I E
În numele Legii

20 august 2024 **mun. Bălți**

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi în componenţa sa:

Preşedintele completului: Ion Talpa

Judecători: Oxana Mironov și Svetlana Șleahtițki

judecând în ordine de recurs, recursul inspectorului superior din cadrul Direcției patrulare Nord a INSP a IGP, Roman Cvasniuc declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 21 mai 2024, în cauza contravențională în privința lui Mîțu Ion, pe art. 238 alin. (3) Cod contravențional,-

Pentru a se expune pe marginea recursului declarat, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La 28.02.2024, agentul constatator din cadrul Direcției Patrulare „Nord” a INSP, Cvasniuc Roman a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 276525 în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional pentru faptul că, Mîțu Ion, la 28.02.2024 ora 20:22, conducând mijlocul de transport „Dacia Logan” nr.î KPK 601, aflându-se în mun. Bălți, str. N. Iorga, 11 A, nu a acordat trecerea pietonului ce era angajat în traversarea părții carosabile la trecerea nedirijată, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator, Mîțu Ion a fost sancţionat în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional cu amendă în mărime de 30 u.c., echivalent cu 1500 (una mie cinci sute) lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La 29.02.2024 contravenientul Mîțu Ion a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 276525 și decizia de sancționare din 28.02.2024 întocmite de agentul constatator Direcția Patrulare „Nord” a INSP, Cvasniuc Roman, în privința lui Mîțu Ion pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) Cod contravențional.

În motivarea contestației a menționat că, cu procesul-verbal și decizia agentului constatator nu este de acord, considerându-le a fi ilegale, or în opinia sa nu a comis încălcări.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 21 mai 2024, instanța de fond a dispus admiterea contestaţiei depuse de Mîțu Ion , cu anularea procesului-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Direcției Patrulare „Nord” a INSP, Cvasniuc Roman din 28.02.2024 întocmite în privința lui Mîțu Ion, în baza

art. 238 alin. (3) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din lipsa faptului contravenţiei.

Dezacord cu hotărârea adoptată și-a exprimat inspectorul superior din cadrul Direcției patrulare Nord a INSP a IGP, Roman Cvasniuc, ce atacând-o cu recurs în termenul și ordinea prevăzută de art. 465-466 Cod contravențional, solicitând casarea ei cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată în aceiași instanță.

În susținerea recursului formulat, recurentul a menționat că, temeiul de anulare a procesului verbal cu privire la contravenție contravine materialului probant acumulat la dosar, care dimpotrivă dovedește vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(3) Cod contravențional, fapt prin ce reiese că instanța de judecată la soluționarea speței a ignorat temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator în baza constatărilor personale fără careva abateri de la prevederile prevăzute de art. 443 Cod contravențional.

La data 01 iulie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 471 alin. (1) Cod contravențional, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezenţa părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 471 alin. (2) Cod Contravențional, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central din 21 mai 2024, respectiv până la data examinării cauzei careva referință în sensul dat nu a parvenit, astfel instanța de recurs a considerat posibil examinarea cauzei în baza materialelor prezente la dosar.

Verificând aspectele de fapt a cauzei și temeiurile de drept pentru recurs, Colegiul prin admiterea lui, va dispune casarea în ordinea art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional a hotărârii atacate, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

De drept, soluția Colegiului se întemeiază pe dispozițiile art. 470 alin. (3) Cod contravențional potrivit căror *instanţa de recurs judecă recursul în limitele temeiurilor pentru recurs, având dreptul, ca în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze și alte temeiuri fără ai agrava situația,* temeiul de drept pentru recurs conform art. 466 lit. d) Cod contravențional, fiind cel prin care *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

În fapt, Colegiul reține, interpretarea eronată de către instanța de fond a prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, cu încetarea prematură a procesului contravențional din lipsa faptului contravenției pe motiv că, agentul

constatator nu a întreprins toate acțiunile vizate de lege pentru a demonstra fapta contravențională incriminată Mîțu Ion.

Analizând materialele cauzei, Colegiul constată, că în cadrul examinării cauzei date, instanța de fond nu a dat deplină eficiență prevederilor art.381 alin.(4) Cod contravențional, potrivit cărora, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, ... , deci instanța de judecată nu a ținut seama de toate aspectele importante pentru soluționarea justă a cauzei, în lipsa unei aprecieri complete și obiective a circumstanțelor ei prin prisma invocărilor înaintate de partea apărării.

Astfel, Colegiul ține a menționa că, în susținerea recursului formulat de către organul extrajudiciar, instanța de fond în mod eronat a tratat temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție care deși este inclus în conținutul art. 425 alin. (2) Cod contravențional în calitate de probă, el reprezintă și un act procesual prin care se identifică persoana și fapta contravențională comisă de subiectul activ al contravenției, prin care se confirmă dincolo de orice dubiu că, *Mîțu Ion la data de 28.02.2024 ora 20:22, conducând mijlocul de transport „Dacia Logan" nr.î KPK 601, aflându-se în mun. Bălți, str. N. Iorga, 11 A, nu a acordat trecerea pietonului ce era angajat în traversarea părții carosabile la trecerea nedirijată, prin ce a ignorat prevederile pct. 11 lit. f) din Regulamentul Circulației Rutiere.*

De rând cu aceasta, Colegiul consideră inacceptabilă poziția primei instanței asupra faptului că, simplu fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, or fapta contravențională fiind depistată în baza constatărilor personale a agentului constatator este suficientă în vederea constatării ei cu ulterioara sa sancționare.

Or, potrivit pct. 39 lit. a) din Regulamentul serviciului patrulare rutieră, aprobat prin ordinul MAI nr.45 din 19.02.2010, temei pentru oprirea vehiculelor de către agentul de circulaţie pentru control poate servi una din următoarele circumstanţe: ***prin observare directă*** sau cu mijloacele tehnice speciale certificate **ce constată încălcarea regulilor de circulaţie.**

În cazul din speță temei de oprire a vehiculului condus de Mîțu Ion a servit încălcarea de către conducătorul auto a regulilor de circulație rutieră, încălcare care a fost observată direct de către inspectorul de poliție aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate, or în

jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, prin urmare încetarea procesului contravențional în sarcina celui din urmă în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, *este prematură*, trezind *per se* interesul unui observator obiectiv asupra veridicității soluției judiciare, fapt ce la o nouă rejudecare urmează a fi examinată chestiunea dată suplimentar și a fi oferită o viziune clară asupra pertinenței și concludenții procesului verbal cu privire la contravenție.

Subsecvent, instanța de recurs în urma analizei verdictului judiciar emis de către prima instanță constată în mod intransigent caracterul dublicitar a hotărârii atacate, în condițiile în care pe de o parte constată - *în dispozitiv anulează procesul-verbal cu privire la contravenție inclusiv decizia de sancționare,* iar pe de altă parte, în cea motivată – *constatarea lipsei suportului probatoriu în comiterea contravenției de către Mîțu Ion.*

Astfel, Colegiul penal reține că, aspectul duplicitar a hotărârii atacate, din conținutul cărei rezultă două temeiuri de încetare a procesului contravențional, pe de o parte nulitatea p/v cu privire la contravenție, iar pe de altă parte încetarea procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional din lipsa probelor ce ar demonstra caracterul contravențional a faptelor imputate lui Mîțu Ion, însă este de menționat că, cele două temeiuri de încetare sunt strict destinse, având ca efect urmări diferite ce nu se pot concilia, dat fiind că, lipsa faptei nu determină și nulitatea actului procesual.

Prin urmare, chestiunile evidențiate de către instanța de recurs la o nouă rejudecare a cauzei urmează a fi primite o nouă conotație inclusiv asupra calității agentului constatator și în dependență de aceasta să fie adoptată o soluție justă și motivată.

În setul dat, Colegiul penal conchide, caracterul nemotivat a hotărârii atacate, ce nu corespunde exigenților actului de justiție, deși potrivit jurisprudenței CEDO, expusă în cazurile aplicării art. 6 al Convenţiei, o hotărâre motivată demonstrează,

că părţile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca ea să fie verificată în cadrul căilor de atac, oferind posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs, transpunerea în conținutul ei a normelor de drept procesual-material fără indicarea modului în care urmează a fi aplicate la speță, ne acordându un caracter motivat (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85.).

Or, pentru ca hotărârea judecătorească să corespundă actului de justiție, în conținutul ei trebuie să se regăsească răspuns la toate argumentele invocate de părți, ce poate fi atinsă doar printr-o apreciere obiectivă a probelor, în raport cu care să se constate cert împrejurările cauzei. Pe când, în situația din speță aceasta nu s-a reușit, or în afară de acceptarea poziției apărării redate în hotărârea atacată, instanța nu a dat apreciere probelor administrate și argumentelor organul extrajudiciar ce sunt justificate conform standardului dincolo de orice dubiu rezonabil.

În jurisprudența sa CtEDO a precizat, că motivarea unei hotărâri nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, urmând a fi clară, concisă şi concretă, în concordanţă cu probele şi actele din dosar, asigurând o garanţie pentru părţi în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, precum şi singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar, circumscriindu-se astfel noţiunii de proces echitabil în condiţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Or, în mod necesar, o hotărâre judecătoreasca trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro şi contra care au format, în fapt şi de drept, convingerea instanţei cu privire la soluţia pronunţată, argumente care, în mod necesar, trebuie sa se raporteze, pe de o parte, la susţinerile şi aparerile părţilor, iar, pe de alta parte, la dispoziţiile legale aplicabile cazului din speţă.

În circumstanțele enunțate, Colegiul penal concluzionează temeinicia argumentelor formulate în cererea de recurs, din care considerente îl va admite, va casa hotărârea contestată, erorile admise urmând a fi înlăturate în cadrul unei noi examinări, Colegiul penal dispunând rejudecarea cauzei contravenționale în prima instanță, în alt complet de judecată.

În cadrul noii examinări instanța de judecată urmează să țină cont de cele menționate în decizia instanței de recurs și în baza unei analize ample a circumstanțelor ce au însemnătate pentru soluționarea justă a cazului, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

În corespundere cu art. 473 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod Contravențional, Colegiul,-

D E C I D E :

Recursul inspectorului superior din cadrul Direcției patrulare Nord a INSP a IGP, Roman Cvasniuc declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Central

din 21 mai 2024, în cauza contravențională în privința lui Mîțu Ion, pe art. 238 alin. (3) Cod contravențional, se admite, cu casarea ei și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului **Ion Talpa**

Judecători: **Oxana Mironov**

Svetlana Șleahtițki